

вските княжества". В друг брой се застъпва тезата, свързваща решаването на българския въпрос с външна военна интервенция и се призовава Европа да изпълни този си дълг като "представителка на цивилизацията и хуманността".¹⁰

Водачите на БДД, убедени в ефикасността на своите действия, държали на лидерските си позиции и се отнесли с недоверие към намеренията на БЦБО, в които съзират крайности, присъщи на хъшовската общност. Опитите за евентуално сближение, предприети от БЦБО, завършват без успех. Първият сондаж е едно писмо от 14 юли 1876 г., с което току-що създадената БЦБО предлага на митрополит Панарет председателствуваното от него частно Човеколюбиво настоятелство /съставено също на 10 юли в Букурещ/ да обедини силите си с тяхната организация за съвместна работа.¹¹ До съгласуване на действията обаче не се стига и при следващите опити, включително и когато от името на БЦБО преговорите води завърналият се от България Ст. Стамболов.¹²

Интересен е начинът, по който БЦБО утвърждава правото си да изразява желанията на съотечествениците и да действа от тяхно име. Опасявайки се от ограничителните рамки на статута си на благотворителна организация, ръководителите особено прецизно документират гласуваните му от представители на емиграцията по-широки правомощия. В учредителния протокол и в протоколите на отделните клонове залягат специални текстове, изясняващи мандата на организацията. Най-категорично са формулирани правомощията на БЦБО в чл. 8 от неговия Устав. "Централното общество - пише там - ще има право да представлява навсякъде сичките частни благотворителни общества /български/ в Румъния, като утвърдено, избрано и упълномощено от страната им." Следват подписите на одобрилите Устава девет "упълномощени представители" на съответните ББО в Гюргево, Болград, Крайова, Слатина, Т. Мъгуреле, Галац, Плоещ, Браила, Търговище.¹³ Във Възвание до българския народ, отпечатано във в. "Нова България" по повод основаването си, БЦБО отново не пропуска да подчертае избирането си от упълномощени лица и заявява, че "представлява и олицетворява сичката българска емиграция в Румъния."¹⁴

Публикуването на това Възвание и други актове на организацията не оставят съмнение относно амбициозните цели на учредителите, поели заедно със задълженията си и голяма политическа отговорност. Естествено техните политически амбиции засягат изострената чувствителност на Добродетелната дружина по въпроса за представителните правомощия. Противопоставянето им намира външен израз на страниците на "Нова България", който взима страна, макар да помества и призива на митрополит Панарет, оповестяващ учредяването на "Човеколюбиво дружество" при българската църква в Букурещ. С една съпътстваща бележка редакцията бърза да се разграничи от тази инициатива, отбелязвайки, че БЦБО е "законното представително тяло на нашия народ... защото е избрано от народни представители", а не е самозвано като дружеството, начело с П. Рашев. В следващия брой вестникът изрично изказва съжаление за "неспоразумението" между "млади" и "стари" и пожелава "да не ни яде ръждата на пустото несъгласие" и един ден БЧН да се слее с БЦБО.¹⁵